

NEDĚLNÍK ADAMA B. BARTOŠE (153) BUDE JEN HŮŘ, ALE NEVZDÁVEJME TO

 infokurýr.cz/n/2023/12/07/nedelnik-adama-b-bartose-153-bude-jen-hur-ale-nevzdavejme-to

kurýr

7. prosince 2023

Pěkné pondělí. Dva týdny jsem tu nebyl, neboť pracovní povinnosti mi nenechaly ani trochu času na sepsání nedělníku. Balím a posílám novou knihu pana VK, aby se k vám dostala ještě do Vánoc.

Bez ohledu na to, zda jsme, či nejsme věřící, si většina z nás v neděli připomněla začátek Adventu. Manželky před ním vyšilují, že musí mít vše uklizeno (i když je téměř jisté, že tak brzký předvánoční úklid nevydrží a jen způsobí, že si jej před Štědrým dnem budeme muset stříhnout minimálně ještě jednou) a křesťanský požadavek na zklidnění, rozjímání a „přípravu“ na oslavu Kristova narození je zastíněn předvánoční konzumní dělostřelbou na naše peněženky a stresem z toho, abychom vše stihli na Vánoce připravit. Protože ale od „vertikál“ a „duchovních přesahů“ je tu Petr Hájek, nebudeme tu o adventu mudrovat z tohoto hlediska – ostatně, je mezi námi i mnoho těch, kteří Vánoce vnímají v jejich původním, předkřesťanském, smyslu. Pro nás, co nesnášíme zimu, je dobré vědět, že se blížíme bodu zlomu, od kdy zase bude více slunce, tepla a světla...

Máme tu tedy poslední měsíc v roce a spolu s tím nevyřčenou otázkou, jaký bude asi ten rok další. Bude jako každý jiný – rozhodně nebude lepší, protože „lépe už bylo“. Naši politici (u nás doma) a světové elity (kterým naši politici posluhují) s námi budou chtít „vyjebat“ a „ojebat nás“ a my se zase budeme snažit, abychom to přežili, abychom tomu ušli, nějak se tomu vyhnuli, nějak se adaptovali. Elektřina zase zdraží, budou nové mutace, Izrael bude dát likvidovat Palestince, Evropská unie bude dál vymejšlet hovadiny, Fiala bude ještě fialovější a Biden ještě dementnější, takže si v USA raději zvolí „zlého“ Trumpa (podobně

jako v Rusku „zlého“ Putina, zatímco „hrdina“ Zelenskij uprchne za velkou louží). Čína poroste, Spojené státy půjdou ke dnu, svět budou ale dál řídit Rothschildové a jejich pohůnci (švábové a další paraziti na našich daních). My budeme zase o rok starší, vše bude rychlejší, digitálnější (což znamená zneužitelnější, horší, méně svobodné), vesmír se bude dále rozpínat, liberálové se budou předhánět ve svých šílených nápadech, svět bude zbrojit, Velký bratr bude více šmírovat, vlastenci se budou hádat a nebudou chtít vystoupit z EU a už vůbec ne z NATO, migranti budou migrovat, korporace sílit, lidé budou umírat na následky „tečkování“, děti hloupnout kvůli inkluzi. Bude pokračovat ukrajinizace České republiky, prostě vše poběží dál svým vlastním tempem – dílem ze setrvačnosti a z neochoty cokoli měnit, dílem proto, že někteří dál přikládají pod kotel, aby mašina progresu ani na chvíli nezpomalila. Budeme se – jako národ – dál řídit vstříc svému vlastnímu konci, i když se nám třeba bude v osobním a rodinném životě dařit.

Že jsem pesimistický? Ale kdeže. Je to normální. Co svět světem stojí, nelepší se, ba naopak. To jen intelektuální blouznivci věří v pomyslný pokrok, který je ale vlastně vždy jen pomalou asistovanou sebevraždou. Navzdory technologiím a vymoženostem jsme méně šťastní, více závislí a nesvobodní, fyzicky nemocní a psychicky vyčerpaní. Jsme zahlceni informacemi, nestíháme šílené tempo a neustálé „průmyslové revoluce“. Zvláště my na „Západě“ a zvláště v posledních třiceti dekadách.

Možná je to tím, že už jsem před pár lety překročil čtyřicítku a každý další rok proto vnímám s obavami, co zase přinese. Bezstarostné a sebevědomé mládí vystřídalo kruté poznání, že svět je kýmsi řízen a tento kdosi nemá vůbec dobré úmysly, jakkoli je veřejně za ušlechtilé proklamuje. Náš život se redukuje na to – přežít a zajistit pokračování rodu. Někteří jsou ale už tak zblblí, že i to pokračování rodu je jim přežitkem. Děti buď mít nechtějí, nebo – když je mají – klidně je nechají očkovat nebo mrzačit si pohlaví (tedy – nechají je kastrovat). I toho v

příštím roce jistojistě přibude, protože zlo si vždy hledá cestu, až si ji najde – a najde si ji převážně tam, kde panuje nezám, lhostejnost a sobectví, což jsou hodnoty, ke kterým nás porevoluční režim vychovává.

I přesto všechno má ale smysl o něco usilovat. Má smysl se snažit věci změnit. Má smysl věřit. Má smysl chodit k volbám. Má smysl šířit informace a probouzet lidi. Má smysl vydávat knížky. Má smysl vzdělávat se. Má smysl duchovně růst. Má smysl vytvářet volební projekty. Má smysl ovlivňovat své děti. Má smysl snažit se být lepším člověkem.

Nikdo totiž přesně neví, jak to všechno nakonec dopadne. Co s námi bude. Co je na druhé straně. Co se stane „potom“. Má smysl být pokorný, má smysl hledat pravdu a žít v pravdě. Má smysl vzdorovat. Má smysl bojovat. Má smysl nevzdávat se.

Všechno se totiž počítá. To je mé adventní poselství...

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

